

Veilighed unblade at bemærke for det Første dette, at det af Paragraphens Redaction ingenlunde klart fremtræder, at Selvangivelse gaar foran for alle Regler. Det er sagt saa utydeligt, at jeg tillige maatte gennemlæse Motiverne for at overbevise mig om, at det virkelig var Lovudkastets Mening, at naar man havde gjort Selvangivelse, og den forekom troværdig, saa skulde man slet ikke gjøre alle disse Beregninger, Talen er om. Dette er imidlertid kun en Redactionsforandring, det kan man let komme ud over; men jeg maa dog ved hele denne Sag gjøre en Bemærkning, som jeg troer har en vis Betydning. Jeg erindrer, at der ifjor, da Talen var om det Lovforslag, som dengang forelaa, fra flere Sider blev gjort en Bemærkning, som under Forholdene dengang havde en vis praktisk Betydning, og denne Bemærkning er ogsaa bleven gjengtagen og der er blevet tillagt den Vægt fra visse Kredse. Det var den, at der forekom ikke saa sjældent Tilfælde, hvor et Landbrug, der havde en ikke ubetydelig Salgsverdi, kunde paa Grund af de stedfindende Forhold være af den Besskaffenhed, at det slet ikke kom til at give nogen Indtægt. Dette blev stærkt fremhævet, ja endog udvidet, — jeg troer fra den høitærede Finansminister selv, — idet han erkjendte, at der var ikke alene smaa, men selv større Strækninger i Sjælland, hvor man, naar man skulde gaae frem efter Indtægten i det omhandlede Aar, maatte komme til at fritage dem heelt for Skat. Dette blev anført som en Indvending mod Contingentsystemet; men nu vil jeg gjøre opmærksom paa, at Contingentsystemet dog ialfsald gjorde det muligt at lempe Sagen derigjennem, at $\frac{1}{3}$ blev fordeelt amtsviis, og dernæst at det Lovudkast, som fremkom fra Udvalget, henstillede til Finansministeren en vis Sum, hvormed han kunde komme til Hjælp og lette Byrden for de Districter, der vare i denne Tilstand. Men dette er der ikke Mulighed for her, naar man ikke vil have, at Alle skulle gjøre Selvangivelse, hvilket vi af saamange kyndige Mænds Erklæringer vide, at de ikke kunne. Vi see saaledes, at dette Lovforslag desuagtet fører os ind paa en Vej, hvorved Noget af det, der skulde være For-

delen ved Indkomstskatten, at Enhver blev beskattet efter sin virkelige Indtægt, bliver forsvaret, det bliver i mange Tilfælde umuligt at opnaae det Rette, og derfor kan jeg ikke nægte, at det staaer for mig, som om der maatte komme andre Bestemmelser til, forinden man kunde gaae ind paa dette Forslag; disse Bestemmelser i § 13, hvor isærfaldende det end er, at de ere fremgaaede, af moden Overveielse, trænge saaledes dog til adskillige nærmere Bestemmelser, forinden man kan gaae ind paa dem. Jeg maa forresten indrømme, at der her er fremkommet adskillige andre Bemærkninger saavel med Hensyn til Taxationer som med Hensyn til Tiender, som forekomme mig at have ikke saa lidt Begrundet i sig. Jeg troer, at den Methode, at lade alt Hartkorn i Skattefredsen gaae efter Taxationen i samme Skattefreds, er en vanskelig Sag, som let kan føre os til større Ubillighed, end man let vil indrømme i en saa vigtig Sag som denne. Imidlertid antager jeg at kunne møde alle de Indvendinger, som jeg troer, at man med Grund kan gjøre mod denne Beskatningsmaade, med den Bemærkning, at det dog nok kan være, at naar man rigtigt vil overveie Alt for og imod, bliver det dog noget Eignende eller henimod noget Eignende, som man kommer til at blive staaende ved, naar man vil holde paa Procentsystemet og anseer dette System for det rette, uagtet jeg vil indrømme, at jeg, naar jeg trænges meget stærkt, maa sige, at det i Grunden i det Væsentlige og i det Praktiske er et Forslag til, at en Deel af Skatten skal udredes af Hartkornet; det er i Grunden dette, der kommer ud af disse mange og lange Bestemmelser. Men dersom vi nu maae betragte denne Vanskelighed som foreløbig drøftet, komme vi til de andre, som opstilles ved Siden deraf. Der maa jeg for det Første gjøre opmærksom paa Conseqventserne, som ligge i at sætte de Eiendomme, som ere forbundne med Agerbrug, i Skat efter en fast Norm, efter deres Værdi, men saa ikke lade de andre Eiendomme blive vurderede paa samme Maade. Dette er naturligviis en alvorlig Indvending, og vi, som ville have Lænsrigtighed og Conseqvents i vore Love og i